Ч. 231 (14.480). Львів, середа 14. жовтня 1936.

Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Проти розкладової роботи комунізму.

РЕЗОЛЮЦІЇ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ УНДО, ПРИНЯТІ ДНЯ 10. ЖОВТНЯ Ц. Р.

Центральний Комітет УНДО на своєму засіданні дня 10. жовтня ц. р. приняв у звязку з положенням на Совітській Україні і в звязку з розкладовою роботою Комінтерну серед українського населення поза межами Совітів, отсі постанови:

I. Політика червоної Москви на Совітській Україні змагає від часів збройної окупації України по нинішній день послідовно й рішучедо повного політичного й господарсько-культурного поневолення українського народу та до його денаціоналізації.

II. Своєю економічною політикою, зокрема переведенням насильної колективізації сільських господарств, большевики спричинили постійний голод на Україні. В наслідку такої політики вигинули там міліони селян, а сотні тисяч повисилано під покришкою опору колективізації на далеку північ, у Туркестан або на Сибір. Найновіші вістки зі Сов. України стверджують, що там знов появилися масові репресії проти селян і голод.

III. Виселяючи масово українських селян, большевицька влада переводить таким чином на великі розміри денаціоналізацію української території, яку кольонізує спровадженим зпоза України неукраїнським елементом. Така політика перемішування населення змагає до того, щоби зуніфікувати червону імперію під національним оглядом і зробити її суцільною російською територією. Крім того большевицька влада переводить далі послідовно винищування української провідної верстви, щоб таким чином згнобити визвольницькі змагання українського народу. Одначе це їй не вдається і не вдасться, бо національні українські сили тим тільки гартуються і зростають.

IV. Семий Конгрес Комінтерну, що відбувся у Москві в липні й серпні 1935. р., намітив нову тактику для комуністів, що працюють поза межами СССР. Вона полягає на формуванні т. зв. народніх фронтів, у яких комуністи мають бути керманичами масових політичних акцій, що, як це показує Еспанія та Франція, мають приспішити розвиток революційних подій у поодиноких державах і тимсамим приспішити у їх наслідку введення диктатури пролетаріяту. По VII. Конґресі Комінтерну грянула і на українські землі в Польщі нова хвиля большевицької агітації, яка має на меті розложити український національний організм та зробити його мало відпорним на большевицькі затії. До тої цілі йдуть большевики в той спосіб, що намагаються впихати до всіх культурно-освітніх, господарських, політичних, спортових установ і навіть церковних брацтв своїх агентів і доручають їм там вести розкладову роботу. У місцевостях, де большевицькі впливи закріпилися, комуністи виступають явно, ширять безбожництво й орґанізують комуністичні боївки. Події в Нагуевичах, Бродах, Божковичах, Верчанах, Маківці, Настасові є пророчистим доказом цього.

З уваги на все повище, Центральний Комітет перестерігає українське громадянство перед большевицькою небезпекою і закликає до рішучого і плянового протиділання розкладовій комуністичній роботі.

V. Останніми часами були у нас жалюгідні спроби комуністів вводити до боротьби зі своїми політичними противниками засоби крівавих розправ і терору, що в свою чергу спричинило анальоґічні самооборонні відрухи в наших національних колах. Центральний Комітет перестерігає українське громадянство, зокрема нашу молодь, перед уживанням таких засобів боротьби, поза винятками конечної самооборони. Такі засоби боротьби анархізують українське життя, не доводять до бажаних успіхів і причиняються хіба тільки до скріплення завзяття та активности тих збаламучених одиниць і гуртів, що впали жертвою комуністичної аґітації.

VI. Так само Центральний Комітет перестерігає перед невідповідальними подвигами анонімових чинників на відтинку українсько-жидівських взаємин, що унаглядинились у деяких місцевостях протижидівськими бешкетами. Такі вчинки Центральний Комітет осуджує і закликає всі відповідальні чинники українського громадянства з ними рішуче боротися, бо вони тільки шкодять українській справі.

Збірка на українських інвалідів.

В часі від 18. до 24. жовтня ц. р. буде переведена за дозволом влади прилюдна збірка жертв у хосен інвалідів Української Галицької Армії в усіх місцевостях трьох сх.-галицьких воєвідств на збіркові листи, а в неділю 18. жовтня ц. р. прилюдна збірка до пушок у всіх містах.

Повідомляючи про це все українське громадянство, просимо жертвувати в тому часі на інвалідів У. Г. А.

Хто не мав би нагоди зложити своєї жертви на збіркову листу або до пушки, може переслати жертву поштовими складанками, розісланими з українською пресою (конто ПКО 505.690), або просто на адресу Товариства.

Львів, у жовтні 1936. р.

УКРАЇНСЬКЕ Т-ВО ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ
Львів, Потоцького 48.

—o—

Ліцитація гасел „паньства народовеґо".

Львів, 13 жовтня 1936.

Сьогоднішні ґазети принесли таку звістку з Варшави: Група леґіоністів, резервових старшин, орґанізує політичну партію під назвою „Обуз народово-паньствови". Орґанізаційну владу має творити 30 осіб. В ідеольоґічній декляраціі нова орґанізація стверджує, що основники вийшли з лицарського духа самостійницьких боїв, з геройської традиції леґіонів, та що вони є вояками Йосифа Пілсудського і хотять будувати великодержавницьку („моцарствову") Польщу. Нова група від нікого й нічого не залежить. У напрямках нової партії кажеться про спортово-військове виховання всіх поляків від 6 до 60 літ. Вкінці орґанізатори заявляють, що Польща — це національна держава і повинна бути оперта на засадах як найбільш демократичних. Далі говориться у тій декляраціі про гасла суспільної справедливости, про засяг впливів і т. д. Часописний кореспондент додає від себе коментар, що та нова орґанізація, яка зрештою є ще у підготовчій стадії, не має нічого спільного з політично-орґанізаційними плянами полк. Коца і для п. Коца це неприємна несподіванка.

Стільки ґазетна звістка. Вона не єдина з тої самої матерії. Ось ледви кілька днів тому читали ми про зїзд польських леґіоністів львівської округи. Ідеольоґічний реферат виголосив там посол д-р Б. Войцеховський. Казав про дуже важку ситуацію Польщі і про конечність найдальше йдучої консолідації польських національних елементів, які змагали би до будови національної Польщі („Польскі народовей"). Одним із засобів до тієї цілі має бути приспішена земельна реформа (читай: парцеляція великої земельної власности у 5 східних воєвідствах поміж осадників і кольоністів). Одночасно учасники зїзду поквапно відмежовувались від ендеції, називаючи її націоналістичною партією, що орудує демаґічною фразою.

Врешті згадана вище плянована орґанізація полк. Коца: кілька днів тому читали ми в якомусь варшавському щоденнику, що ідеольоґічною підставою тої нової урядової партії, що має заступити колишній ББ, має стати засада, що Польща — це держава національна, та ще й „тотальна"...

Читаємо все це, приглядаємось усьому цьому і запитуємо: що це значить? Чи це тільки забава у гру слів, приємних для польського вуха, чи це поважна заповідь устроєвої та національної політики? Чи це тільки ліцитація ендецькими гаслами, щоб відтягнути від ендеції маси гурра-патріотів, які не розуміють сутнього змісту гурра-патріотичних гасел, але йдуть за

тими гаслами, — чи кузня нових проєктів „на знищене Русі"?! Але навіть колиб це була тільки конкуренційна міжпартійно-польська боротьба, то мусимо рішуче виступити проти її аргументів. Тим рішучіше мусимо застерегтися проти того, щоб устійнювати такі ідеольогічно-програмові засади якихнебудь нових польських політ. організацій, що бють безпосередньо по сутніх українських інтересах та всім своїм вістрям звертаються просто проти істнування українців у Польщі, як окремого і самостійного національно-політичного колективу.

До цього часу теза „паньства народовего" була монополем ендеції, експльоатованим на всі лади та способи. Згідно з тою тезою послідовно ведено негацію українського чинника у Польщі, а супроти українських земель поза Польщею проголошено засаду „поділу сфери впливів". Принцип „паньства народовего" ляг в основу і першої польської конституції, препарованої ад узум польської партійно-політичної правиці („Ми наруд польскі..."), — і в основу риського миру, спрепарованого теж „сірою еміненцією" у „палаті семиголовців" — Ст. Грабським. Про „паньство народове" писав і Дмовський і Грабський і кричали про нього всі без виїмку віча ендецької молоді, реалізуючи у практиці те „паньство народове" законами й авантюрами, яких остаточна й завітна ціль — перетопити на польський національний моноліт усі істнуючі в Польщі непольські народи, або щонайменше перетворити їх у меншевартні етнічні ґрупи, веґетуючі культурно й господарськи у тіні польської культури й економіки та неістнуючі як політично-особова одиниця.

І це зовсім ясно і льоґічно. Бо що значить „паньство народове"? Переложені на просту мову й у практиці реалізовані ці два слова, можуть означати тільки: 1) або Польща хоче зректися земель, на яких польський етнічний елемент находиться у меншині чи у незначній більшости (в цьому останньому випадку це територія мішана), або 2) хоче засимілювати елемент чужонаціональний. Терціюм нон датур. Звужувати своєї держави до польських етноґрафічних границь пп. Дзєдушицькі і Коци, здається, не мають охоти, — тож видно мають охоту піти на другу комбінацію, чи не так?! Але у цій другій комбінації мають чейже голос і ті народи, що призначені для операції. Ніхто не може мати до нас претенсій, коли ми боронимось і будемо боронитися всіми можливими способами проти того, щоб Польщу, в якій волею долі опинились ми у скількости скромних кількох міліонів душ, не перетворювати в однородну національну державу, себто, що не хочемо ані кінчати масовим гаракірі, ані смирненько приглядатися процесові творення з нас польського національного моноліту.

Жонґлювання словами „народови", „паньствови", „моцарствови" — доходить уже до абсурду. Аж проситься порадити всім тим панам промовцям та орґанізаторам і політикам, щоб склали невеличкий словник з поясненням кожного такого, частенько вживаного слова і в потребі до нього заглядали. Як можна напр. казати, що Польща має змагати до „паньства народовеґо" та одночасно „моцарствовеґо", коли обидва ці поняття у польській демополітичній дійсности взаємно себе виключають? Бо або Польща буде державою національною, себто скорчиться до етнографічних границь плюс невеличка скількість засимільованих „тутейших", і тоді важко буде казати про великодержавність, — або Польща схоче претендувати на великодержавницьку місію на границі заходу і сходу та взагалі грати активну ролю у вирішуванні проблем цієї частини Европи, і тоді не може вести і доводити до краю боротьби між 60 відсотками упривілеєного та 40 відсотками депреціонованого власного населення. Адже це аксіома, що внутрішньо-політичні відносини у національно-мішаній державі мусять бути наладнані мирно у порозумінні між державою та її національними меншинами, — якщо держава хоче і внутрі і назверх бути сильна та потенціяльно здібна до вирішування міжнародніх проблем.

Така сама цілком невдала забава у слова і гасла ведеться з термінами „паньство народове" і „демократичні засади". Або признається демократію тим, чим вона дійсно має бути, себто справедливою участю населення держави у державному правлінні, і тоді треба вести такі демократичні вибори на підставі справедливої виборчої ґеометрії і всіх інших приписів ординації, при такій участи адміністраційного чинника, як це діється нпр. у Франції, — а тоді приймається згори, що у варшавському парляменті засідатиме величезне представництво непольських народів, яке розбиватиме парлямент, борючись проти [illegible] конів, основаних на тезі „паньства народо[illegible] — або змагається до ідеалу „паньства [illegible]го" саме при нехтуванні всіх демократичних [illegible] ників, централістичними та автократичними [illegible] дами правління, з правзором „мальчать і не [illegible] суждать". Знову: „терціюм нон датур".

Навіщо вся ця еквілібристика, навіщо ті гасла і ті засади, які так хвилюють непольських громадян Польщі, що й писати про це годі у спокійному тоні? Чи дійсно Польща не має сьогодні інших клопотів, як іти на нову загостреність боротьби зі своїми меншинами, та ще й із тими народами, що компактною масою заселюють саме прикордонні смуги на найбільш загроженому державному відтинку?! Чи дійсно при пошукуванні [illegible] ідеольогічних та практично-програмових [illegible] прямих треба польським патріотам, (які так і поликуються на імя Иосифа Пілсудського) сягати до архіву ендецької ідеольогії та [illegible] фразеольогії, витягати зливлі театральні [illegible] зити і пишатись у них, немов це новенька [illegible] лицарів?! Навіщо відкривати нові площі конфліктів, коли вся увага повинна бути звернена на ліквідацію старих? Як довго ще при [illegible] великодержавницьких ідеольогічних [illegible] Польщі польські патріоти будуть промовчувати факт, що Польща не може претендувати на [illegible] „паньства народовего" і що саме „паньство народове" — це для Польщі загибіль, — бо в Польщі є міліони неполяків, яких поляками зробити не вдасться?!

Ік.

Нове вирівнування гроша.

З ПРИВОДУ ДЕВАЛЮАЦІЇ ФРАНКА.

Коли Франція, як перша з черги (не рахуючи давніших потрясень доляра і фунта), зменшила вартість свого гроша, не зробила нічого іншого як тільки признала офіціяльно стан, який фактично тревав давно вже у практиці, себто однаково у біржевих трансакціях, як і щоденному житті пересічного французького громадянина. Напр. смішно було вірити самому або казати вірити іншим, що треба витратити лише 75 франків за один фунт штерл., коли в дійсности треба було заплатити 114 франків. Рівночасно було небезпечно дозволяти на свобідну виміну банкнотів на золото, коли державний буджет був постійно пасивний, що викликувало втечу того дорогоцінного металю. Здається, що цей останній факт, більше ніж інші вплинув на настрої і спонукав французький уряд привернути правдиве відношення франка до доляря і фунта штерл.

Валютових питань не можна ніколи вирішити цілковито й остаточно та ще й на власний відокремлений лад, хіба, що якась держава хотіла би цілком замкнутися і відректися з міжнародного життя. Однак мабуть нема нікого, хто хотів би повного господарського відокремлення, яке рівняється самогубству, ба навіть перевести таке самогубство — річ неможлива.

Мати гріш, який відповідає обопільному і дійсному відношенню вартости, це значить улекшувати й обезпечувати міжнародні трансакції якогонебудь роду. З цього користає не лише торговля. В той спосіб держави між собою вирівнюють свої біляиси і витворюють свого роду солідарність між країнами, які [illegible] кують і продають.

Мабуть нема держави, яка не старалась би витиснути все, що лише можливо, з власного краю для власного вжитку. Переведено інвентаризацію всіх живих чи притаєних сил з заміром їх як найбільше використати. Одначе ці заміри не можуть виключити обміну товарів з заграницею. Що більше: не вважаючи на [illegible]ла господарської самовистарчальности, ці міжнародні звязки впливають найбільше на дійсну вартість гроша. І тому треба вплинути на них, щоби вдержати тривку грошеву вартість.

Кожна держава завсіди буде примушена продавати і купувати товарі за границею. [illegible]кищо нема навіть ніяких теорій про можливість і способи змінити цю відвічну систему. І якщо ця виміна товарів мусить вестися, треба старатися, щоб вона відбувалася при помочі гроша вирівнаного щодо вартости, без штучних перешкод і без валютових спекуляцій, так шкідливих і потрясаючих.

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ. 26

Українські політики.

Сильвети наших давніх послів і політичних діячів.

МИКОЛА ГАНКЕВИЧ.

Найвизначніший і незвичайно характерний український соціяльний демократ, що був ним з переконання і посвяти. Це був Микола Ганкевич.

Заходами Миколи Ганкевича відбулися по довших приготуваннях збори українських робітників у Львові в дні 17. вересня 1896. р., на яких засновано русько-українську соціяльно-демократичну партію. Його змаганням було: організувати українських робітників по містах, щоб вони почувалися українцями і на основі соціяльно-демократичної програми добували кращу долю для себе та підносили і скріпляли професійну організацію робітників. Цій організації він присвятив ціле своє життя: становище, посаду і всякі вигоди життя.

До послування М. Ганкевич не дійшов, хоч партія його кандидувала на посла. Та він про це не дбав і робив свою роботу на долах. Казав, що не піде просити п. Дашинського за мандат...

При своїй соціялістичній діяльности Ганкевич ніколи не затрачував національної ідеольогії українського народу та завжди по своєму розумінні їй служив вірно.

Наслідком небезпечних міжнародніх відносин вніс був австрійський уряд у Держ. Раді у Відні мобілізаційні проєкти в 1912. р. Тоді зібралися у Львові (в дні 7. грудня 1912. р.) довірочні збори найвизначніших діячів усіх українських партій Галичини та по основній дискусії вирішили однодушно, що, з огляду на добро й будучність українського народу по обох боках кордону, на випадок збройного конфлікту між Австрією і Росією все українське громадянство однозгідно і рішуче стане по стороні Австрії та проти російської імперії, як найбільшого ворога України. Цю резолюцію найбільше переконливо підтримував та узасаднював на тих зборах саме Микола Ганкевич.

А як з вибухом світової війни прийшло до заснування Головної Української Ради у Львові, що мала бути висловом одної думки й одної волі українського народу та показувати йому дорогу до діла, яке жде його у воєнній хуртовині, то Миколу Ганкевича вибрано заступником голови Головної Української Ради. Він і укладав перший маніфест її з 3. серпня 1914. р.: Нехай на руїнах царс[illegible] імперії зійде сонце вільної України!

В [illegible]915. р., коли світова війна затягалась на довший час, робились заходи на еміграції у Відні, щоби створити загальну репрезентацію всіх українців на час війни, значить, щоб розширити Головну Українську Раду, що обіймала тільки галицькі українські партії, добираючи до неї представників української парляментарної репрезентації представників Буковини і Союзу Визволення України. І тоді Микола Ганкевич найбільше причинився до того, щоби злагодити особисті непорозуміння й амбіції, які на еміграції все ж незвичайно відчували.

Микола Ганкевич зложив тоді перший проєкт статуту Загальної Української Ради у Відні (в дні 30. квітня 1915. р.), як репрезентації всього українського народу на час війни, аж до повороту нормальних відносин на українських землях.

Вкінці 19. жовтня 1918. р. на всенародніх українських національних зборах (конституанті) у Львові Микола Ганкевич, як речник соціяльних демократів, зложив заяву: „У великій історичній хвилині, коли валяться основи старого світа і на його руїнах зростає нове життя вольних самостійних народів, що самі рішають про своє долю і будучність, Національні Збори українців австро-угорської держави проголошують торжественно перед цілим світом, що домагання і ціль всіх українців є зединити всі українські землі австро-угорської держави в одну державу, — що ціль наших національних змагань є зединена, вольна, самостійна Українська Република".

Завсіди лагідний, розважний і згідливий, а коли зарозумілий і безоглядний, М. Ганкевич мав щире й горяче бажання загального добра української нації. Таким був до останнього свого віддиху.

(Далі буде.)

Хто не пригадує собі хаосу, викликаного упадком англійського фунта? Чи це була лише внутрішня справа Англії і торкалася тільки британських громадян? Навпаки: крик і лемент під носився тоді головно **поза** Англією і під адресою англійського уряду падали закиди, що він завчасно і зависоко стабілізував був свою валюту у 1922 р.

Наслідки упадку фунта були негайні та для закордону страшні. Англійські продуценти, користаючи з нижчої вартости рідної валюти, могли обнижити ціни на світовім ринку і перти цілою силою на заграничні ринки. Загрожені держави почали підносити мита і протекціонізмом відповідали на небезпечну конкуренцію. Прийшло контингентування товарів і валют та замороження довгів і всі ті інші засоби, які в загальному наслідку тільки збільшували й продовжували крізу.

Упадок франка був би певне мав подібні наслідки і був би наробив чимало лиха. Щоби охоронитися від того лиха, багато держав пішло вже за приміром Франції і виглядає так, неначе сьогодні йде нове вирівнання гроша у міжнародніх відносинах. Чи до того дійде — невідомо, бо кожна держава мусить передтим зрівноважити свій буджет та дуже обережно вживати того делікатного інструменту, що називається кредитом.

У часописах знову появилась вістка про намір скликати міжнародню конференцію, яка мала би рішити пекуче питання світового гроша. Але щоб вартість такої конференції не обмежилась до пустої балаканини, треба доброї волі **всіх** держав і як довго держави будуть окружати себе ріжними митними і валютовими мурами та поки економіці шкодитиме політика, так довго бідний гріш буде терпіти і ніколи не зможе виконувати своєї властивої функції, себто бути мірником вартости.

Н. С. С.

Далекосяглі політичні наслідки позички для Китаю.

ЗНАМЕННА ОСТОРОГА ДЛЯ ЯПОНІЇ.

ЛЬОНДОН, 13. 10. ПАТ. „Дейлі Геральд" повідомляє про закінчення переговорів у справі позички кільканазять мілонів фунтів стерлінгів для Китаю. Згаданий щоденник пише, що **ця позичка може мати далекосяглі політичні наслідки.** Справу позички підготовляв головний фінансовий дорадник британського уряду Ф. Лейт Рос, який кілька місяців був у Китаю і студіював економічне положення Китаю. **Оголошення вісток про цей кредит буде знаменною осторогою для Японії, що В. Британія не буде байдужою щодо майбутности Китаю.**

Прем. Гірота уступає?

ПЛЯН РЕОРГАНІЗАЦІЇ МІНІСТЕРСТВ.

ПАРИЖ, 13. 10. ПАТ. Авас. Міністри війни і маринарки склали прем. Гіроті плян таких негайних реформ: зменшення числа міністрів, з яких кожний мав би кілька тек та створення незалежного органу, який координував би діяльність усіх міністрів і дбав би про національну оборону. В цьому органі засіли би головно військові, під проводом особи, теж відпоручника армії, яка стояла би понад політичними партіями. Цей орган був би звязковим між армією та маринаркою й урядом. Добре поінформовані кола говорять про димісію прем. Гіроти, який не згодиться на цей плян, бо він був би однозначний з військовою диктатурою.

—o—

З польської преси.

Підтримування
галицького москвофільства та проблема оборони границь.

В останньому числі „Бюлетину П.-У." (з 11. д. м.) на першому місці находимо статтю п. н. „На що не звертається уваги". Стаття присвячена небезпеці, яка грозить з совітського боку Польщі і тій пляновій акції оточування Польщі ворожим муром чи розсаджування її з середини, якої — дивним дивом — польська преса „не зауважує". Автор звертає увагу, що коли напр. про совітські зброєння у польській пресі глухо, то про зброєння німецькі повно і страшенне голосно. „Колиб п. Отмар, будучи кореспондентом у Москві, відважився оголошувати в „Газеті Польській" такі статті про червону армію, як напр. статті п. Смогоржевського (кореспондента у Берліні) про армію німецьку, то напевне революційний трибунал обвинуватив би його у „шпигунстві" у користь сусідньої держави". Одночасно зі зброєневою акцією Совіти ведуть політичну акцію, чи то при помочі військових союзів чи таких чинників, які мають ослабити відпорність держави на випадок війни. Зупинившись на чесько-совітському союзі, якому помогло традиційне чеське москвофільство (чехи завжди вбачають у росіянах „визволителів" славянських народів, самому не зазнавши на власній шкурі того визволительського блага), автор звертає увагу на акцію, ведену на польсько-чеському пограниччі, вірніше — у прикордонній карпатській смузі, яку з обох сторін заселюють українці.

„Користаючи з того союзу, Совіти приготовляють ґрунт на терені Чех і для експансії ідеольоґічної. Найяскравіше видно це на терені Підкарпатської Руси, де національно мало свідоме населення вважає себе „руським". У цій акції комуністи найшли помічників навіть серед уніятських духовників, які перед виборами аґітували за віддачею карток на комуністичну лісту, як на лісту „русских".

Черговою ланкою у ланцузі, що оточує Польщу, мав бути союз з Румунією..."

Союз з Румунією не вдався, тому треба шукати іншої дороги, що безпосередньо повисалаб територію союзницьких держав, Совіти і Чехословаччину. Такою дорогою має стати — Східня Галичина. Щож для цієї цілі робиться?

„Помилявся би той, хто думав би, що той кусень земель Польщі не є тереном совітської експансії. Ми звертали неоднократно увагу на специфічну діяльність т. зв. галицьких „москвофілів", яка так іде на руку московським чинникам. Наївні матадори „народового" табору (булоб добре, якби це була тільки наївність), захоплюються заявами „льояльности" тих „русских" супроти польської держави, зовсім не здаючи собі справи з істоти тої льояльности і її вартости. Брак одностайности у поведінці адміністраційної влади на терені півд.-східних воєвідств викликує спорадичні періоди оживлення діяльности тих совітських союзників „ін спе", та дає їм змогу орґанізувати свої сили на випадок, коли можна буде віддати їх на послуги „єдіної неделімої" Росії."

Далі автор говорить про „людові фронти", про специфічну атмосферу у прикордонній смузі та зокрема про — Лемківщину. Лемківщина, мовляв, це домена галицьких москвофілів, які ще недавно штовхали населення до того, що воно складало подання на виїзд до Совітів.

„У тому самому часі в одному з чисел російсько-еміґрантського часоп. „Ілюстрірованая Россія" можна було найти на першій сторінці кількох „русских" лемків, перепоясаних лентою з російськими національними барвами. Важко сумніватися, яке буде дійсне відношення такої розаґітованої людности, що тільки чекає, щоб кинутись в обійми машеруючої від сходу „асвободітельки", хочби й із червоною зорею на шапках". Не можна забувати про те, що Совіти ділить від Чех (отже й від населення відповідно приготовлюваного на прихід „русскоі" армії) смуга польської державної території, що має ледви 150 км. ширини. Що значить така ширина при теперішньому стані моторизації та при вжитті мас кавалерії (стаціонованої на самому польському кордоні), — цього мабуть не треба пояснювати.

Єдиний спосіб унешкідливити такий удар, це зробити загрожену частину краю більш відпорною під кожним оглядом на впливи, що змагають до того, щоби перетворити ті землі на вогнища громадянської війни та пізніше на „пляс д'арм" для дальшого маршу. Ми вказували вже нераз і повторюємо тепер, що необчислена у наслідках є політика заогнювання польсько-українських відносин саме на тих теренах, бо вона йде цілком по лінії замірів Комінтерну."

Цю думку автор розвиває ширше, підкреслює конструктивну ролю протисовітськи настроєної інтелігенції та звертає увагу на здоровий український організм, що протиставиться деструктивним впливам. Вкінці перестерігає перед збанкрутованими комбінаціями збанкрутованих політичків, які підтримують москвофілів, щоб „на злість" зробити українцям — і Польщі.

Взагалі це надзвичайно розумна стаття, якої тези віддавна ясні кожному, хто тільки обєктивно хоче приглянутись поль.-українській та поль.-совітській ситуації, і неясні лише тим, які досі торчать ногами у старих трафаретних ендеко-русофільських комбінаціях, або придумують найштудерніші способи, щоб лише ослабити українців. Добре діється, що „Бюлетин П.-У." почав теж писати вже й про Лемківщину, досі оминаючи тієї теми, як „дразливої". Коли мова про злагоду польсько-українських відносин та про проблему скріплення польської оборонної здібности — ніяк Лемківщини промовчати не можна. І ніяк не можна тієї злагоди осягнути, коли надалі вестись буде політика, якої символом є ославлений лемківський „Буквар", підтриманий тепер ще й кількома читанками. Чи напр. авторові тієї статті відомо, що правою рукою нового апостольського адміністратора на Лемківщині став тепер один з найревніших „русских деятелей" зі Львова, за яким навіть отверто плаче „Р. Гол.", прощаючи його на нову „місію"?! І такі люди мають бути підпорами... католицизму: звеличники православної чи комуністичної Росії спасають католицизм на „загроженій" Лемківщині! Як довго триватиме ще ця трагіфарса?

Проти некультурної полеміки.

КОМУНІКАТ РАДИ „ТОПЖ-у“.

Рада Т-ва Письменників і Журналістів ім. Івана Франка у Львові, на свому засіданні 8-го жовтня 1936, одноголосно ствердила:

Виступ п. М. Іванейка в ч. 226 „Українських Вістей“, у статті „Пан видавець і його слуги“, в якій він у некультурний спосіб напав на членів Товариства, редакційних співробітників концерну „Українська Преса“, понижує його самого як професійного журналіста. При цьому Рада Т-ва не брала під увагу політичної основи полеміки.

Львів, 14. X. 1936.

Рада Т-ва Письменників і Журналістів ім. Івана Франка у Львові.

Удар для міжнародніх спекулянтів.

ВИМІНА ЗОЛОТА І ВАЛЮТ МІЖ ТРЬОМА ВЕЛИКОДЕРЖАВАМИ.

ВАШИНГТОН, 13. 10. ПАТ. Після наради представників Злучених Держав, В. Британії і Франції у справі виміни золота і валют державний секретар Моргентав склав таку заяву представникам преси: Рівень міжнародніх курсів між В. Британією, Злученими Державами і Францією спирався на вирівнальнім фонді з метою зрівноважити його валюту, купуючи і продаючи закордонні девізи. **Ніодна держава не бажає такими операціями придбати надто великої кількости паперового гроша інших держав. Щоб до цього не допустити, пропонуємо виміну девіз на золото. Курс цієї виміни будуть устійнювати щоденно на основі подажі і попиту.**

Це рішення відбирає контролю курсів з рук кількох міжнародніх спекулянтів. Уряди відповідальні перед своїми народами поведуть тепер акцію, щоб запевнити курсам якнайменші вагання. Купці, які продають або привозять товари з-за кордону будуть могти переводити ці операції через банки своїх держав. Курс доляра, устійнений тепер на 35 долярів за унцію золота, можна буде знизити після порозуміння 24 год. наперед з державами, які підписали цей договір. Цю зміну курсу можна перевести тоді, коли би виявилися якісь недостачі, але така можливість мало правдоподібна. Рішення Злучених Держав є новою системою пристосування паритету золота та новою методою міжнародніх торговельних трансакцій. Це дальший крок до устійнення валют та відсуває міжнародніх спекулянтів і передає рух золота в руки урядів. До цього договору трьох держав можуть приступити інші держави.

В Парижі і в Льондоні появилися однозвучні коментарі до згаданої заяви. Відтепер три великодержави будуть вимінювати девізи на золото. Так виглядатиме валютова співпраця між згаданими трьома державами.

Кард. Інніцер гостро осудив большевизм.

Кардинал Відня Інніцер виступив знову дуже гостро проти комуністів. Большевизм почав тепер офензиву безбожництва. **Москва вислала в минулому році 77 міліонів безбожницьких книжок, надрукованих у ріжних мовах.** Европейські політики нібито з уваги на господарські інтереси заключують союзи з Москвою. Є враження, немов би людство було сліпе і не бачило, звідки надходить нещастя. Денебудь появиться большевицька звізда, там негайно пливе кров і розпалюється вогонь пожеж і ненависти.

Вкінці кард. Інніцер осудив тих католицьких працедавців, які хоч признаються до церкви, гноблять робітників, які здані з приводу безробіття на їх ласку і неласку. Такі ніби католики є, як каже кард. Інніцер, **фарисеями**, і їх слід вистерігатися.

Склад болгарської армії.

ВІДЕНЬ, ПАТ. Болгарська армія начислює 2.800 старшин і 45.000 вояків. Армія складається з 8 дивізій по 3 полки, відділ скорострілів, відділи радіотехнічні та інтендантури. Підчас війни кожна дивізія буде мати 6 полків. Крім того є 11 полків кінноти, з яких один є гвардійським полком. Кожна дивізія має полк артилерії, кожний корпус батерію тяжкої артилерії. Армія має 32 батерії гірської і полевої артилерії, 8 кінних батерій і 16 батерій тяжкої артилерії. Жандармерія складається з 16 баталіонів з 10.000 людей. Крім того Болгарія має 100 військових літаків.

Зброєння, жертвенність та кольонії

темою промови Р. Гесса.

БЕРЛІН, 13. 10. ПАТ. Заступник провідника націонал-соціялістичної партії Рудольф Гесс, виголосив у м. Гоф (баварсько-чеське погранична) промову, в якій порушив кілька цікавих питань: Тепер заосмотрення населення в харчі натрапює деякі труднощі. Німці мусять здобутися на ту пожертву, обмежуючи споживання вепровини і товщів, бо це необхідне, щоб держава могла заощадити на відповідне дозброєння, забезпечуючися перед большевицьким наїздом і поневоленням.

Німеччина ніколи не допустить інфляції. Вона буде старатися випродукувати скільки можна сирівців у себе, але все таки для неї необхідні кольонії.

Французькі комуністи провокують Німеччину.

ІНТЕРВЕНЦІЯ БРИТІЙСЬКОГО АМБАСАДОРА У ПАРИЖІ.

ЛЬОНДОН, 13. 10. ПАТ. „Дейлі Телеґраф“ пише: В Льондоні побоюються, щоб інцидент у звязку з промовою Тореса, секретаря комуністичної партії, не довів до прикордонних сутичок між Францією та Німеччиною. „Дейлі Геральд“ пише, що британський амбасадор дістане доручення повідомити французький уряд про становище британського уряду в цій справі та висловив надію, що французький уряд зробить усе, щоб оминути прикордонні інциденти.

Загадочна пожежа домівки фашистів у Льондоні.

ЛЬОНДОН, 13. 10. ПАТ. Минулої ночі в домівці британської унії фашистів у дільниці Бедель Грін вибухла пожежа, яку швидко погасили. Наочний свідок зізнав, що двох типів облило нафтою входові двері, підпалили їх і відїхали опісля самоходом.

Візита болгарського премієра в Білгороді.

БІЛГОРОД, 13. 10. ПАТ. Вчора рано приїхав до Білгороду премієр і міністр закордонних справ Болгарії Кіосеіванов і відбув нараду з прем. Стоядіновичем. Візита не мала офіційного характеру.

На орґанізаційному фронті.

Політична нарада в Сяноці

Посольське звідомлення. — Лемківська адміністратура і російська мова у навчанні релігії. — За скасування лемківського букваря. — Справа будови Народнього Дому в Сяноці.

В дні 30. вересня ц. р. відбулася політична нарада в Сяноці, на якій явилися представники сяніцької округи, а до того делегати деяких громад коросненського повіту. Зборам проводив: о. Ма... Гайдукевич з Доброї Шляхотської та Андрій Д...бяк, господар з Боська, секретарював м-р С... мотовка.

Реферат про політичне положення разом з посольським звітом виголосив пос. д-р Степан Витвицький, вияснюючи при тому зібраним справу обсади становища лемківського церковного адміністратора. В дискусії, яка розвинулась після того, забирали голос переважно представники лемківського села.

Дискусія поверталась головно довкола двох справ: церковної справи на Лемківщині і т. зв. лемківської церковної адміністратури та справи будови Народнього Дому в Сяноці. Промовці підносили, що неприятливі відносини на церковнім полі не припинюють зросту української національної свідомости та що згадані відносини виходять на добро гр.-кат. Церкви. Між іншим один з промовців звернув увагу, що в Костарівцях місцевий священник подає дітям у школі науку релігії в російській мові! Домагались теж дискутанти скасування лемківського букваря, якого ані діти ані учителі не розуміють. Щодо будови Народнього Дому, то збори заявились за приспішенням тої справи. Народній Дім набув уже на власність у першорядній місці в Сяноці гарну площу і має дещо готівки, але, не вважаючи на найкращу волю проводу тої установи, діло не може дальше рушити з місця наслідком слабої організації. Збори рішили звернутись із заявою до проводу Народнього Дому, щоб зацікавив будовою Н. Д. ширший загал та скликав у цій справі відповідну анкету. Треба сподіватися, що ця справа тепер піде скоршим кроком вперед.

Крім того порушували промовці деякі справи, що торкались місцевого адміністраційного режіму. Вкінці зазначилось на зборах загальне домагання, щоб українські провідні політичні чинники займались живіше і дальшими лемківськими областями.

Архиепархіяльні вісти.

Правом уживання фіолетного пояса й колляра ...лений: Туркевич Михайло, парох Познанки Великої і ...камінецький декан.

Завідательства дістали: 1. Абрагамович Андрій, Ч.С.Т.С., в Коростові сколівського деканату. 2. Білозерський Яків, завідатель Налужа теребовельського деканату, в Ладичині микулинецького деканату. 3. Ганушак Константин, завідатель Коростова сколівського деканату, в ...мольниці тогож деканату. 4. Декайло Микола, сотрудник у Струсові теребовельського деканату, в Налужу тогож деканату. 5. Заячківський Володимир, сотрудник з правом управи в Подусові, нараїв. деканату, в Подусові. 6. Коломиєць Степан, неопресвитер, в Перевізі ...ського деканату. 7. Цап Петро, неопресвитер, у Суходолі ...чу яричівського деканату. 8. Шулим Іван, сотрудник в Озірній озірнянського деканату, в Озірній.

Ректорами церков іменовані: 1. Ромашко... Богдан, неопресвитер у Заставцях підгаєцького деканату. 2. Ст...хно Еманиїл, неопресвитер, у Хильчицях золочівського деканату. 3. Теленько Володимир, сотрудник у ...олівського деканату, у Верхобужі тогож деканату.

Доїзджаючими завідателями назначені: 1. Бу...ський Роман, ректор Надієва долинського деканату, у Ракові тогож деканату. 2. Данилюк Микола, ...колаєва жопатинського деканату, в Узині тогож деканату. 3. Кузь Василь, завідатель Пальчинець ...ського деканату, в Токах тогож деканату.

Сотрудником з правом управи назначений: Баб... Олександер, сотрудник у Пацикові долинського деканату, в Пацикові.

Сотрудниками назначені: 1. Антонович Евген, неопресвитер, у Золотниках зарваницького деканату. 2. ...лук Іван, неопресвитер у Лучинцях рогатинського деканату. 3. Дмитрук Евген, неопресвитер у Струсові ...нату.

...ельського деканату. 4. Дочило Роман, неопресвитер у Войнилові. 5. Жолкевич Володимир, неопресвитер у Стригавцях нараївського деканату. 6. Микитюк Данило, неопресвитер, в Уричі сколівського деканату. 7. Ніжникевич Ярослав, неопресвитер, у Висці стрілицького деканату. 8. Олексюк Іван, неопресвитер, у Скоморохах Нових галицького деканату. 9. Панасюк Йосип, неопресвитер у Куткорі гливянського деканату. 10. Пилипчук Мирон, неопресвитер, у Банюнині милятинського деканату. 11. Процишин Володимир, неопресвитер, у Коко... 12. Процюк Юрій, неопресвитер, у Грибовичах вричівського деканату. 13. Шереба Леонід, неопресвитер, у Демні миколаївського деканату. 14. Якевич Мирон, сотрудник у Скоморохах Нових галицького деканату, в Підбережі болехівського деканату.

Рукоположені: 1. Балук Іван. 2. Дмитрук Евген, 3. Дочило Мирон, 4. Жолкевич Володимир, 5. Коломиєць Степан, 6. Микитюк Данило, 7. Ніжникевич Ярослав, 8. Олексюк Іван, 9. Панасюк Йосиф, 10. Пилипчук Мирон, 11. Процишин Володимир, 12. Процюк Юрій, 13. Романишин Богдан, 14. Сахно Емануїл, 15. Цяя Петро, 16. Шереба Леонід (усі жонаті).

Померли: 1. **Престашевський Володимир**, вислужений декан і парох Озірної, помер у 68. році життя і 42. священства. 2. **Семків Герасим**, парох Ракова, долинського деканату і член посмертного фонду, помер у 69. р. життя і 44. священства. 3. **Хавалка Ярослав**, завідатель Тухольки, тухлянського деканату і член посмертного фонду, помер у 43. р. життя і 9. священства. 4. **Цегельський Микола**, довголітній парох Подусова нараївського деканату та член посмертного фонду, помер у 87. р. життя і 49. священства.

—o—

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— В Індії терористи виконали атентат на урядовця англійської адміністрації. Урядовець легко ранений, атентатчики втекли.

— У політичних колах у Букарешті кружлюють поголоски про можливу зміну кабінету. Премієром нового уряду буде марш. Авереску, а одну з важніших тек дістав би провідник лібералів Ю. Братіяну.

— До Барсельони приїхав італійський кружляк „Евгеніо ді Савоя“ і командант корабля склав візиту у Хенераліда. Його ревізитували.

— Турецький міністр закордонних справ затримався у Відні і відбув нараду з державним секретарем Шмідтом.

— 29. жовтня ц. р. приїде до Анкари з візитою премієр Югославії Стоядінович.

Присуди смерти, терор і реквізиції в Мадриді.

МАДРИД, 13. 10. ПАТ. „Людовий трибунал“ засудив на кару смерти підполковника генерального штабу Карльоса Морена за співучасть з повстанцями.

Поліція арештувала у Мадриді полк. Модеста Льопеза Лечаро з 3 доньками за те, що він ждав на прихід повстанців. Поліція арештувала теж Хусто Арміго за протиреспубліканську акцію.

БУЕНОС АЙРЕС, 13. 10. ПАТ. Міністр закордонних справ звернувся до еспанського амбасадора з пропозицією спільної акції у Мадриді, щоб увільнити Хозе Антонія Прімо де Рівера, провідника еспанських фашистів.

МАДРИД, 13. 10. ПАТ. Міністр внутрішніх справ наказав реквірувати теплу одіж, ковдри і матераці, щоб запевнити урядовим військам якнайкращі умовини на фронті. Всі згадані предмети реквірують у помешканнях, з яких повтікали мешканці до провінції, які заняли національні війська. В усіх інших помешканнях залишають мешканцям по одній матераці і по дві ковдри на одно ліжко.

УСПІХИ ПІД ОВІЕДОМ.

БУРГОС, 13. 10. ПАТ. Команда національних військ заінсталювала на деяких відтинках фронту голосники, щоб урядові війська могли слухати комунікатів національних військ.

Національні війська зміцнені відділами марокканських військ ідуть наперед у напрямі Овіедо, займаючи на північний захід від Овіеда, місцевість Сото під горою Наранко.

ЛЯ КОРУНА, 13. 10. ПАТ. Радіокомунікат національних військ повідомляє, що війська ген. Моля заняли Наваль Віля, Роса дель Куерну і Каваль Соде де Льос Відріос. На відтинку Сан Мартін де Вальде Іглеаіяс повстанці відбили наступ урядових військ.

Радіо-клюб у Тенерифі оголосив комунікат, що повстанці бомбардували пристань у Більбао. Одна бомба впала на воєнний урядо...

ГАЛАКТІОН ЧІПКА. 2

Автом по Галичині.

ДОРОГИ.

Дороги в Галичині поправляються. Це треба признати, хоч повітові виділи і тим подібна дорогова влада всеціло в чужих руках. Я чоловік справедливий і безсторонньо це признаю. Але, щоб кожний міг пізнати, як було давніше, великі кусні доріг лишилися в такім стані, в якім ніколи не повинні бути а рідко коли були.

Виїхали ми в Черча на головний шлях Рогатин — Станиславів.

— Додайте ґазу! — кричимо до шофера.

Не тільки тому, що ми втікли і можна сподіватися погоні, але й тому, що дорога як стіл і можна собі позволити.

Авто шугнуло стрілою і тільки вітер шумів нам коло вух.

Міняються образи як у калейдоскопі: Село, гаюк, корови на вигоні... Нараз гуркіт, скрип гальм і ми — як мячики...

Прийшов саме кусень дороги — резервату. Вибої на вибоях, поперечні, поздовжні і наскіс, де-не-де недбало розсипане каміння, так, що ліпше без нього, як з ним.

Це для прикладу і науки. За кільканацять мінут підгуцкування ви не тільки навчитеся цінити добродійства добрих доріг, але й сконтролюєте, чи ваше авто заакліматизується в Галичині.

„Мерцедеси“, „Лянчії“, „Штаєри“, чи інші „Пакарди“ не мають що на таких дорогах робити. Автова аристократія добра до асфальтів — тут вона поломить делікатні „кости“. Зате простий „Форд“ постогне, покашляє, посапить і вийде цілий та здоровий.

За „резерватом“ знову дорога як стіл.

— Ґазу! — і ми летимо на крилах бензини, як птахи.

Ще кілька слів про знаки на шляхах. Знаки ці направду гарно розмальовані, солідно виконані і глибоко вкопані. Біда тільки, що вкопані в злих місцях. Коли має бути закрут — знак на це є або на самім закруті, або (бувало й таке!) за закрутом. Коли хтось дуже розженеться, то читає осторогу... вже лежачи в рові, придушений перевернениим возом.

Все це відноситься до рівних кусків дороги. Там, де дорога була вибоїста і де авто мусить їхати „нога за ногою“, знаки уставлені дуже правильно.

ГОРИ.

За Станиславовом чути вже подих гір. Шлють вони на доли своє черстве повітря і чим ближче до їх підніжжя, тим те повітря черствіше. Ех! Місто моє рідне! Коханий ненаш Львове! Як дуже здалось би тобі сусідство Карпат. Скажім — коло Винник, чи Брюхович бовваніли б сині щовби Чорногори або Ґорґанів... Тоді свіже повітря наповнилоб твої — не тільки вулиці, не тільки камениці, але й салі засідань. Так нам нераз цього гірського повітря треба, а тут як повіє від Полтви-річки!... Не дивуйся провінціє, що столиця часом викине якусь штуку. Атмосфера!...

Доброю дорогою котиться авто все ближче і ближче туди, де „наші любі зелені Карпати“. Три прикметники, поставлені колись коло Карпат — нині дещо змінилися. І не дуже наші і не дуже зелені — хіба, що любі.

Почавши від Надвірної видно вже наскільки Карпати наші і наскільки зелені.

Гуцульські хати тікають чимраз далі в гори, а на їх місце садовляться віллі вибраного і пануючого народу. На дорогах спацеровичі і прогульковці з чужою мовою на устах, а гуцулія або на показ, або на роботі. Говорить між собою по українськи, але звернутися до неї за інформаціями — відповідає по польськи. Не уявляє собі українців в авті, а хочби й уявляла собі — не вірить власним вухам. Не вірить Надвірна, не вірить Делятин, а в Яремчі нема кому уявляти собі. Там гуцул як покажеться, то його зараз фотографують. Хіба кілька возіїв і одна дві гуцулки, що цілий день по корзі лазять та на молодих літників оком закидають.

Добре, що є „Маслосоюз“ — там можна дещо довідатися, розпитати і добре, що є вілля П. П. Перфецьких — там можна переночувати і перебути в милім товаристві відпочинок.

Заїзджаємо. Господарі зі своїми гостями на великім травнику коло хати. Малий Перфецький з малим Ігнатом бавляться в індіян. Стріляють з луків до старої ринки, завішеної на березі. Витаємось із домашніми і відразу записуємось до індіян. Стрілка за стрілкою летить до цілі, але ринка далі висить.

Проф. Перфецький і собі бере участь у змаганнях, але і його стріли летять пів милі від ринки.

Врешті малі хлопці соромно побивають нас, старших. І один і другий влучають у ринку.

Змагання скінчені. Змагуни в нагороду... йдуть спати, а ми в їдальні віллі ще довго-довго в ніч балакаємо, граємо „жерки“ та бавимося „подай далі“.

Хто був би припускав, що за два тижні наш любий господар відійде від нас на віки, що це його останні вакації серед рідні і знайомих, у наших любих, зелених Карпатах!?

Непевне людське завтра, як погода в Галичині, змінне як кульбабин цвіт...

вий корабель, спричинюючи великі шкоди. Залога цього корабля пішла до міста з протестом проти мадридського уряду, що не присилає ніяких відділів проти національних військ.

ПИЛЬНУЮТЬ СВОЇХ ПРОВІДНИКІВ, ЩОБ НЕ ВТІКЛИ.

СЕВІЛЯ, 13. 10. ПАТ. З Мадриду повідомляють, що члени лівих партій пильнують своїх провідників, щоб вони не втікли у випадку наступу націоналістів на Мадрид. Бувший премієр Хіраль і жінка премієра Азані везли на аргентинський кружляк „Вентісінсо де Майо".

Прикордонний совітсько-манджурський конфлікт.

ТОКІО, 13. 10. ПАТ. Агенція Домеї повідомляє, що совітські війська застрілили 12. ц. м. трьох жовнірів манджурської прикордонної сторожі. Командата відділу поручника Томінага, що беріг тіла забитих жовнірів, також убили. Прикордонний стовп, що стояв на місці цієї події витягнули.

—o—

Бельгійський міністр під зам.том фальшування білянсів.

БРІССЕЛЬ, 13. 10. ПАТ. Бельгійський міністр шляхів Жаспар заскаржив до суду провідника „Рексу" Дегреля, що атакував його на сторінках своєї преси. Коли премієр, не зважаючи на домагання Дегреля, не дав Жаспарові димісії, Дегрель оголосив у одному зі своїх часописів документ, з якого виходить, що мін. Жаспар фальшував білянси транспортових підприємств. Ці ревеляції викликали небувале враження в бельгійських політичних колах.

На викуп решти паїв „Українського Городу".

XXII. виказ.

Зложили в С.-Б.:

Микола Малицький, Шляхтинці зол. 100.—,

Ліна Малицька, Шляхтинці зол. 100.—,

„Суспільний Промисл", фабрика цикорії „Луна", — Львів зол. 100.—,

Д-р Михайло Волошин, Львів зол. 25.— і кличе: д-ра Володимира Лициняка, синдика Земельного Банку на довільну суму.

Окружний Союз Кооператив, Щирець зол. 25.—

Службовики „Суспільного Промислу", Львів зол. 20.40 і кличуть: службовиків кооп. „Зоря", Львів.

К. І. Р., Львів зол. 20.—

Соколи-змагуни на чайнім вечорі у Львові з нагоди краєвих сокільських спортових змагань зол. 10.10.

Спортова Секція „Плай", Львів зол. 10.—

Студентська Секція при Філії „Просвіти" в Теребовлі зол. 10.—

Спож. кооператива Володж зол. 10.—

Т-во „Сокіл" Радча зол. 7.50.

Д-р Степан Дмоховський, Львів зол. 5.—

У. С. Т. „Поділля", Тернопіль, збірка на чайному вечорі зол. 6.—

Інж. Богдан Нижанківський зол. 5.—

„Сокіл" Стара Ропа зол. 5.—

Олег Мохнацький, лікар у Теребовлі зол. 5.—

Іван Корчинський, Галич, частина доходу зі свята в Суботові зол. 5.—

Іван Корчинський, Галич, частина доходу зі свята в Маріямполі зол. 5.—

Студентська Молодь Бережанщини зол. 5.— і кличе: о. кап. Е. Бачинського, аптикаря В. В[illegible] і В. Маціпинського в Бережанах.

Володимир Левицький, УССК Львів, зол. 1.—

Стокроцький Мирослав, Нове Село зол. 1.—

Проф. Савина Сидорович, Львів зол. 1.—

М-р Ірина Мриц, Львів зол. 5.— і кличе: д-ра Громницького, Судова Вишня, д-ра Гриця [illegible]го, Перемишль, д-ра М. Нижанківського, [illegible] д-ра О. Пелеха, Сокаль.

Ізидор Лешеда, Устрики Дол. зол. 1.—

Іван Олексишин, коміс. скарб. Львів зол. 1.—

Кружок Рідної Школи, Нове Село зол. 1.—

Матвій Осип Островський, Львів зол. 1.—

о. Петро Весоловський, Рожанка Вел. зол. 1.—

Д-р Іван Мриц, Львів зол. 3.— і кличе: д-ра [illegible] Копача, д-ра Ол. Недзведського, д-ра С. [illegible] — всіх зі Львова і д-ра В. Каркута з Кро[illegible]

Лев Підлісецький, Львів зол. 2.50.

Олег Вальчик, Львів зол. 2.—

Вол. Савяк, Львів зол. 2.—,

Мирослав Дуткевич, Городенка зол. 2.—

М-р Хомик, Львів зол. 1.— і кличе: д-ра Гриц[illegible] Ніску й о. д-ра І. Гриньоха.

Василь Бордун, Стрілиська Нові зол. 1.— і [illegible] Ом. Щербанюка у Вербилівцях і Василя Т[illegible] в Дулібах.

Просимо за дальші вплати. Гроші пересилати на адресу: Центробанк, вул. 3. Мая ч. 15, чекове конто 143.467 з дописком: „На Український Город".

Коли я довідався про ненадійну смерть проф. Перфецького — станув мені перед очима здоровий, усміхнений, молодий духом Господар віллі Перфецьких — з яким так недавно провели ми такий гарний, такий приємний день нашої прогульки.

ВІЛЛЯ „ТОПІЖУ"

Писав я колись, що до віллі Письменників і Журналістів тяжко трапити.

Але це було ще в тих часах, коли ця вілля була тільки власністю „Топіжу", ніхто в ній не мешкав, а скарбовий уряд у Надвірній не знав що робити з екзекуціями за податок. Часи змінилися діяметрально: щороку в ній повно, а скарбовий уряд бере і бере податки, бо наше Т-во стало не тільки найліпшим платником у Надвірнянщині, але й найбільше смирним. Д-р Николайчук, покищо безплатний синдик Товариства, має з тими податками більше клопоту як з найгіршим клієнтом і щораз мусить інтервеніювати — защо дай йому Боже 100 літ і 100 тисяч.

Велика скількість літників у віллі і клопоти з податками навчили нас, а мене зокрема, знайти з зажмуреними очима дорогу до віллі. Ми без засягання язика рушили автом попри Камінь Довбуша, скрутили два рази вліво, два вправо і за пять-шість хвилин були в... сліпій вуличці. Звідсам уже було легко трапити, тим більше, що управитель віллі тов. М. Островерха показав нам дорогу, а авто вміло їхати і назадгузь.

Ще кілька минут альпіністики і ми знайшлися перед воротами віллі „Топіжу", приняті сердечно управителем, мало не хлібом-сіллю.

(Продовження буде.)

—o—

НОВИНКИ.

— **ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру містимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".**

— **Несподіванка для радіоабонентів.** Почтова влада переказала скарбовим урядам екзекуцію залеглих оплат за радіо. Досі екзекувала їх почта. Екзекуція скарбовими чинниками наразить радіоабонентів на кошти.

— **Вистава українського мистецтва.** В [illegible] Української Студії пластичного мистецтва [illegible] зі (Конвіктська 5) відкрито виставу праць [illegible] студії за минулий академічний рік. Виставлені малярські праці та рисунки школи проф. І. [illegible]ця, скульптура проф. К. Стаховського і графіки школи проф. Р. Лісовського.

— **Арештування в Сокальщині.** Сокальська поліція перевела в читальні „Просвіти" та кооперативі в Шарпанцях ревізію, яка скінчилася арештуванням Теодора Крука й крамаря кооперативи. Того самого дня була ревізія в читальні „Просвіти" в Сокалі. З невідомої причини арештовано сокальського купця Павла Мигаля.

— **Українсько-американський Клюб** відкрито 30. серпня в Детройті. У відкритті взяли участь представники місцевої української кольонії та американського політичного проводу й урядових кол.

— **Гарний примір сільських громадян.** Весільні гості Василя й Агафії Галанів у Потеличі пов. Рава Руська зложили на Рідну Школу 4 зол. [illegible] сот. Також весільні гості Анни й Василя [illegible] у Камінці-Старому Селі тогож повіту зложили 4 зол. на Рідну Школу. Всі інші громадяни в наших селах повинні взяти собі це за примір і на весіллях памятати про Рідну Школу.

— **Границя віку в гімназіях.** Міністерство освіти означило границю віку при вписах до гімназій нового типу. До першої кляси можна приймати учеників (учениці) від 13 до 17 літ. До останньої, четвертої кляси вік кандидатів означено на 16—19 літ. При утворенні ліцеїв, що заступлять теперішні 7. і 8. клясу, максимальний вік означать на 21—22 роки. При укладанні нових програм навчання у школах з викладною мовою національних меншин число годин, присвячених навчанню мови меншин слід удержати в дотеперішніх розмірах.

— **За зневагу польської держави.** Перед чортківським окружним судом на виїздній сесії в Бучачі станув Стефан Целень з Порхови, що в пяному стані допустився зневаги польської держави. Целеня засуджено на 6 місяців вязниці.

— **Надіються ще теплої осени.** Селяни під Краковом кажуть, що по строгих холодах і дощах, які панують в цілій Европі, настане ще тепло. Вказують на це ластівки, що досі не відлетіли ще на південь. Вони гніздяться дальше по стайнях та оборах. Хотять мабуть перечекати вчасну зиму, аж прийде тепла осінь і тоді відлетять до тепліших країв.

— **Повість чеських жандармів про Закарпаття.** Відома повість Івана Ольбрахта „Микола Шугай", відома теж з українського перекладу, викликала велике невдоволення чеських жандармів на Підкарпатті, що почулися ображеними тим, як описав їх автор. Тепер вони видали свою повість п. з. „Самі", в якій описують зачеплені Ольбрахтом питання зі свого становища.

— **Електрівня в Бучачі.** Минулої неділі відбулася в Бучачі проба водної електрівні, що виявила зовсім правильне функціонування турбін та електричної інсталяції. Міська управа рішила розпочати з тим днем експльоатацію нового заведення.

— **Почтові листівки з образками Підкарпаття.** Чехословацька почта готує до видання нові серії листівок, ілюстрованих образками ріжних країв і міст ЧСР. Має вийти кілька мільйонів таких листівок з цілком новими ілюстраціями. Ціла акція ведеться під гаслом „Пізнайте свою батьківщину й пропаґуйте її красу почтою!" Збираючи потрібні матеріяли, почтовий уряд закликає громади купелевих місцевостей, осель, міст, країв надсилати на адресу міністерства почт до 30 грудня ц. р. заяви з кількома гарними фотообразками, що могли би послужити для листівок. Листівки будуть віддані в обіг уже в квітні 1937 р. На цих листівках будуть очевидно й образки з Підкарпаття і треба вже нині подбати про гідну репрезентацію одної з найгарніших країн Чехословаччини.

— **Краєва хроніка.** Постерунковий поліції Ласонь постріляв у Дулібах пов. Бучач Антона Франчука, за яким глядала довший час поліція. На зазив станути він утікав перед арештуванням. Його перевезли в безнадійному стані до шпиталю. — На лінії Яворів-Ярослав буде курсувати автобус. — За образу начальника скарбового уряду засуджено Адольфа Зокера в Станиславові на 2 місяці арешту. — В Калуші застрілилася з револьвера Сабіна Фінк, жінка інжиніра, з причини нервового розстрою. — В стодолі Андрія Заяця в Омельчуках пов. Зборів вибухла в ночі пожежа й знищила господарські будинки зі збіжем на шкоду 2.300 зол.

— **Зловживання Коморників.** Городський суд у Варшаві переводить контролю канцелярій коморників, у яких показалися в останніх часах непорядки. На основі провізоричних обчислень браки в канцеляріях трьох усунених коморників перевищають уже цифру 50.000 зол. Ведення їхніх канцелярій повірено покищо комірникам інших ревірів.

— **Професори університету доцентами.** В програмі викладів познанського університету виказані доцентами бувші звичайні професори д-р Людвик Биковський, д-р Адам Жултовський і д-р Ян Сайдак. Всі вони жертви відомої реформи академічних шкіл, яку перевів тому кілька літ міністер Януш Єнджеєвич. Він скасував їх катедри як непотрібні. Одначе показалося, що виклади з тих ділянок науки таки потрібні та що до тих викладів нема інших учених крім зредукованих. Отже зредукованих звичайних професорів іменовано доцентами і тепер вони зачинають наново університетську карієру.

— **Самохідова катастрофа** склалася на передмісті Берестя н. Бугом. Самохід, яким їхав поліський віцевоєвода Радванський, директор дорогового департаменту міністерства комунікацій інж. Стефан Новіцький, інж. Трилінський і шофер міністерства комунікацій, вимиваючи селянський віз, наїхав на дерево і розбився. Дир. Новіцький і шофер згинули, а віцевоєвода Радванський та інж. Трилінський тяжко потовклися. Ранених перевезли до шпиталю, а вбитих до трупарні.

— **Торговля трупами.** На дорозі між Кишиневом і Ясами румунські жандарми задержали самохід, що віз трупа. Справою занялася слідча влада, яка ствердила, що тіло походить з міської трупарні в Кишиневі та що везено його на лікарський виділ університету в Ясах. Тут мало служити до анатомічних студій студентів медицини. Трупами торгував судовий лікар д-р Михайлович, якого арештовано. Крім того арештовано трьох студентів. За одного трупа плачено по 1.500 до 5.000 левів. Показалося, що лікар Михайлович торгував довший час трупами доставляючи їх до анатомічного інституту при університеті в Ясах.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Акад. вечорі. Мин. неділі відбувся у нас передостанній виклад з III. серії „Акад. вечорів". Виголосив його о. д-р Костельник н. т. „Проблема чуда". Виклад був дуже цікавий і поданий о. д-ром Костельником у надзвичайно займавій формі. Публики багато: це одинокий виклад III. серії, що мав таку велику фреквенцію.

Б. Л.

УСТРІКИ ДОЛІШНІ.

Нова торговельна станиця. Дня 1. X. ц. р. отворив в Устріках Долішніх наш громадянин п. Ісидор Лешега, абсольвент вищих торговельних шкіл у Празі і Ляйпцігу, бувший власник фабрики капелюхів у Ціттав — Саксонія, крамницю товарів бавовняних п. н. „Мануфактура" в домі д-ра Гукевича. Отворення попередило торжественне богослуження в місцевій церкві, що його відправив о. д-р Граб. У крамниці панує взірцевий порядок. Уладження внутрі і добірна вистава у вітрині скляної шиби вказують на перший погляд, що це українська крамниця і то непересічної якости. В крамниці можна дістати всі бавовняні і вовняні товари, а також виміняти за товари клоча і пряжу. Цією крамницею інж. Лешега тільки започаткував свою торговельну діяльність на місцевім терені, бо думає небавком отворити ще кілька крамниць з інших торговельних ділянок. Щасть Боже доброму ділу!

Місцевий.

ГОРОДЕЧЧИНА.

Посвячення кооперативного дому в Оброшині. В неділю 11. X. відбулося в Оброшині посвячення кооперативного дому. Дім побудовано за дуже короткий час, бо щойно рік тому задумав ініціятивний комітет приступити до діла. Нині на гарній, дуже відповідній площі стоїть викінчений грошем і працею кооператорів і всіх громадян гарний дім. Крім поміщення для кооперативи і молочарні має дім велику салю на вистави і збори. Свято почалося Службою Божою, відправленою місцевим пароxом о. шамб. Шанковським і посвяченням домівки о. пароxом та о. Круком з Керниці і о. Ратичем зі Ставчан. О. Крук сказав теж промову, в якій витав кооперацію з її святом. Промовляли: голова будівельного комітету п. Лехачевський, посол Ст. Біляк, як колишній представник Городецької Землі, дир. Творидло від Ц. С., п-і І. Домбчевська від львівської філії „С. Г.", делегати кооператив та інших установ з Керниці і Барташова пп. Бісько і Мерцало. Закінчив ту частину свята о. Шанковський подякою громадянам за їхню жертвенність та делегатам і гостям за участь. Господині-кооператорки гостили потім гостей обідом. Пополудні молодь бавилася при звуках керницької музики. Численна участь сусідніх сіл і радість, яку відчували учасники, доказує, що наше селянство розуміє вже вагу кооперації. В новій домівці поплине нове кооперативне й освітнє життя, що його, на жаль, так мало бачимо в городецькому повіті. Оброшин має тепер всі умовини до розвою, бо має гарний дім і людей, які працюють і хочуть працювати.

Д.

Спорт.

КОМУНІКАТ УСС.

I. **Проби до Відзнаки Фізичної Справности** відбудуться у днях 18. і 25. жовтня ц. р. на площі Сокола-Батька. Зголошення в домівці УСС, вул. Підвалля 7, кожної середи і пятниці від год. 19—20.

II. **Курс лещетарських суддів** починається 14. жовтня ц. р. в год. 19. також у домівці УСС.

III. Пригадуємо, що 18. жовтня ц. р. в год. 10. в домівці Союзу Українських Купців і Промисловців при вул. Ґродзіцьких ч. 1. відбудеться **анкета спортових товариств Львівщини.**

IV. В суботу 17. жовтня ц. р., год. 10. в домівці УСС. відбудуться **сходини спортових суддів** Львівщини. Присутність усіх обовязкова.

З ЖИТТЯ К. Л. К.

Львівська філія К. Л. К. повідомляє всіх своїх членів, що з днем 18. ц. м. розпочинає осінню лещетарську заправу для своїх членів і гостей. Тренінґи будуть відбуватися на площі Сокола-Батька кожної середи і пятниці, в год. 15.30 і в неділі о год. 9. рано. Виділ Т-ва просить усіх членів точно приходити на тренінґи.

Ширші сходини членів відбудуться в четвер 15. 10. в домівці К. Л. К. при вулиці Домініканській ч. 1 (партер).

ЗМАГАННЯ А- і Б-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. **Україна II — Чорні II 2:2.** Змагання за мистецтво А-кляси резервових дружин. У дружині України грав дуже добре на обороні Сарагота.

ЛЬВІВ. **Україна III. — Ж. Ж. К. 9:1.** Висока й заслужена перемога молоденьких змагунів над жидівською дружиною.

БРОШНІВ. ПРОЛОМ — СТШЕЛЕЦ 2:3 (2:2).

Змагання за мистецтво станиславівської А-кляси, розіграні на гарячім брошнівськім грищі, зіхав найсильніші дружини відділами з програною. Пролом не мав великої надії на перемогу (не можна ворожити жадних повažніших успіхів дружині, яка згори не вірить у виграну!), але хід гри виказав, що амбіція грачів може творити чудеса. Якщо Пролом не був би згори психічно „наставлений" на програну, то вислід був би напевне кращий. При цій нагоді слід напятнувати якнайгостріше трьох грачів Пролому, а саме: Пясту, Кантора і Чаплинського, які не прийшли на залізничий двірець, не попередивши нікого про це з проводу. Просто злякалися непогоди й залишилися в хаті. Це схвилювало не тільки провід, але й інших грачів. Невже згадані грачі вважають, що спортова дисципліна їх не торкається?

Хоч змагання зачиналися в таких невеселих умовинах, то проте дружина Пролому грала дуже добре й завзято. Правда, Стшелец стріляє перші ворота (зі стрілу Прідуна, б. грач Пролому!), але наша дружина не пешиться і вирівнює зі стрілу юніора Павлюка. Стшелец здобуває знов ворота, Пролом перевиває і знову вирівнює зі стрілу Данова. В другій половині Стшелец добуває з вини Андрішина II. (позатим зовсім доброго) треті й вирішні ворота.

Суддював п. Кравчинський. На цих змаганнях було багато українських глядачів, головно робітників з Голиня.

УЖГОРОД. РУСЬ — ВІКТОРІЯ ЖІЖКОВ 0:5 (0:2).

Сьогодні подаємо докладніші вістки про недільну гру Руси. Виявляється, що програна була зовсім заслужена, бо Русь переходить тепер не тільки сильний спадок форми (весняні мистецтва, важкі гри за схід до Лігі і тепер осінні мистецтва), але і справа зі складом дружини вічно неполаднана. Нові „імпортовані" грачі завели на цілій лінії. Найкраще в неділю грав Бокшай та Іванчо, добре Товт, інші дуже слабі. Вікторія Жіжков виграла змагання зовсім легко. Глядачів к. 2000. Суддя п. Фогель з Праги.

ЧЕРНІВЦІ. МАКАБІ — ДОВБУШ 6:0.

Катастрофальна програна української дружини з не дуже сильним противником за чашу Румунії. Ціла дружина грала слабо і стратила голову по страті перших воріт. Довбуш грав дуже гостро, навіть брутально. Хто чим воює, від того гине і жертвою гострої гри впав Леськів, найліпший змагун Довбуша, який тепер мусітиме довший час лічитися.

Театри

Український Молодий Театр „Заграва" під арт. проводом В. Блавацького
Долина: „Камо грядеши?
14. X. Голгота.
Болехів: „Камо грядеши?"
15. X. Вініцій і Лігія.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.
Збараж:
14. X. Лев в Абісинії.
15. X. Ніна теща.
Зі Збаража іде театр до Козови і Бережан.

Великий Театр:
Середа, 14. X. год. 8. веч. „Модні спазми
Четвер, 15. X. год. 8. веч. Премієра „Пігмаліон" Б. Шова.

Цирк „Корона" (вул. Пелчинська).
Вівторок, 13. X. одна вистава в год. 8.

Кіна.
АПОЛЬО: „Болько й Долько" з Ад. Димшою.
АТЛЯНТИК: „Відень шаліє".
ВАНДА: „Жінки в його житті", „Жінка з оголошення".
ҐРАЖИНА: „Малий моряк, „Бастер веддара".
КАСІНО: „Маерлінг".
КОПЕРНИК: „Пастер".
МАРУСЕНЬКА: „Пастер".
МЕТРО: „Під гарячим небом Аргентини".
МІРАЖ: „Бурлака з над Волги".
МУЗА: „Бродвей Бід" з Джітою Альпар.
ПАКС: „Ґенералова дочка" та кольорові додатки
ПАЛЯС: „Панна Лілі" з Франціскою Ґаль.
ПАН: „Пан Твардовський".
РАЙ: „Комедіянт" австрійська комедія
СВІТ: „Спокуса диявола".
СТИЛЬОВЕ: „Кеніґсмарк", ревія „З усмішкою на устах"
ТОН: „Нові Тарзанові пригоди".
УТІХА: „Втікач з Яви" і ревія.
ХИМЕРА: „Квітничарка з Пратеру".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
„Бенервальд"

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 14. жовтня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 19.25 „Самсон і Даліля" оп. Сен-Саенса, **Прага** (470,2) 15.00 „Гарольд в Італії" симфонія Берліоца, 20.05 Концерт, **Париж** (1648) 14.00, 18.00 Концерт, 21.00 Солісти, спів, форт., 21.45 „Візник Геншель" драма Гавптмана, **Білгород** (437,3) 13.15 Спів, 17.20 Нар. музика, 20.30 Гумор, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 19.00 З опер А. Шафмана „Духи з Кранихенштайну", 2) Залюблені, 3) Чортівський перґамін, 20.45 Фантазія Ф-моль Шопена, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 15.45 Сучасні пісні, 18.00 Форт. ресітал амер. піяніста Вальт. Раміса, **Мінхена** (405,4) 16.30 Нар. музика, 18.00 Концерт, 19.00 Концерт присв. творчості Лісти, 21.40 Форт. ресітал, **Будапешт** (549,5) 12.05 17.00 Форт. ресітал, 12.45 Сп. ресітал, 13.30 Циг. музика, 19.10 Сальон. музика, 20.30 Нар. пісні, 21.00 форт. ресітал Бели Бартока, **Міляно** (368,6) 11.30 Популярна музика, 13.10 Тріо, 20.40 Орг. ресітал, 21.20 Концерт військ. орх., **Рим** (420,8) 21.30 Скрипк. ресітал Джоле Бакара, 22.30 Танц. музика.

Четвер, 15. жовтня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.25 Альт і форт., 19.30 Концерт хору опери, 21.30 Попурі, 22.20 Невідомі пісні у вик. Марії Гуса (сопр.), **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 22.15 Легка музика, **Париж** (1648) 14.00 Концерт, 21.00 Форт. ресітал, 21.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 18.00 Дуети, 20.00 Сп. ресітал, 21.30 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 17.00 Скр. і форт., 19.15 Форт. ресітал, 20.10 Найновіші танки, спів, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.30 Соната д-дур Гендля на скр. і фор., 19.00 Пісні, рецитації, **Мінхен** (405,4) 7.00 Концерт, нар. пісні, 19.15 Камер. музика, **Будапешт** (549,5) 17.00 Форт. ресітал, 20.20 Сальон. музика, 22.05 Циг. музика, **Міляно** (368,6)) 11.30 Легка музика, 17.15 Вокальний концерт, 22.00 Симф. джез, **Рим** (420,8) 13.10 Орх. концерт, 17.15 Концерт солістів, 20.45 „Козі фен тутте" оп. Моцарта.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 14. жовтня 1936.

6.30 Раншня авд., 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Для мол. дітей: „Мій приятель Пук", Музика з плит, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Орх. концерт, 12.40 Печі й вікна перед зимою, 12.50 Полудневий денник, 14.30 Популярна музика, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Рекламовий концерт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Легка музика з плит, 15.45 Техн. скринька, 15.55 Чайковський: „Лебедине озеро" балет, сюїта з гр. пл., 16.10 Історична загадка, авд. для ст. дітей із муз. авд., 16.30 Концерт, 17.00 У боротьбі зі шпіонажею, 17.15 Концерт солістів, спів, скрипка, форт., 17.50 Спогади першого ректора виленського університету, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Хвилина Росґпія, гр. пл., 18.40 На марґінесі зайвих тов. звичаїв, 18.50 „Спадщина" правно-сусп. фейлетон, 19.00 „Надуття конкуренції" (Мій перший лет бальоном) опов. Я. Майснера, 19.20 Мішаний концерт, спів, форт., 20.00 Як живуть і працюють у льв. електрівні, 20.20 „Дон Хуан" Моцарта з гр. пл., 20.35 Бюро студії розмовляє зі слухачами, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 „Оповідання про Шопена" авд. Калин-Бандровського, музика, 21.30 Концерт хору та смичк. орх., 22.30 Розр. концерт, у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

Четвер, 15. жовтня 1936.

6.30 Ранішня авд., 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Поранок для всел. шкіл: Пісоньки, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Пісні й танки ріжних народів (Латвія, Естонія, Румунія,Чехословаччина), 12.40 Господарські меліорації, 12.50 Полудн. денник, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Рекламовий концерт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Вогонь — мотивом музики, гр. пл., 15.55 Куток гумору, 16.00 Альфредо Камполі з гр. пл., 16.20 Хвилина питань для ст. дітей, 16.35 Концерт сальон музики, 17.00 Що буде з нашою молодю, 17.15 Форт. ресітал, 17.50 Книжка та знання, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Спорт. вістки, 18.20 Легка музика з гр. пл., 18.35 Галицький пейзаж Львова у сучасній польській прозі, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Театр Уяви (Франція): „Родинний вечір" (Вер а лікер) Л. Гілю, 19.30 Концерт, 20.10 „Страшний двір" оп. Монюшка, у перерві около год. 21.00 Веч. денник, Актуальна гутірка, ок. год. 22.00 З мандрівок по провінції: Сумне містечко, 23.00 „Вечірній настрій", гр. пл.

Радіокутик.

ОСТАННІ НОВИНКИ НІМЕЦЬКОЇ РАДІОВОЇ ВИСТАВИ.

Остання радіова вистава основно підважила закорінений від кількох літ погляд, що радіотехніка осягнула вже свій кульмінаційний пункт технічної досконалости та дешевости продукції.

Дати якнайкращий приймач за можливе найнижчу ціну — от теперішне гасло німецького промислу.

Для цього конструктори звернули передовсім свою увагу на популярні малолямпові приймачі, підносячи до максимум їх справність і технічне вивінування. Значно збільшено чутливість та селективність однообводових приймачів при помочі застосування цівок з ферромагнетичною основою та стяжкових фільтрів.

Ряд удосконалень, що донедавна стосували виключно в дорожчих апаратах, як напр.: протизаникові пристосіблення, оптичне строєння, регуляція барви, тону і т. п., зустрічаємо тепер щораз частіше при звичайних приймачах дво або трьохобводових. Завдяки застосуванню голосникових лямп та спеціяльних голосників, маємо сильний, виразний і правдивий відбір.

У ділянці багатолямпових приймачів звертає увагу багатство нових технічних укладів приймачів та форм зовнішнього виконання. Трьохлямпові „супери" в нових рефлексових укладах є надалі дуже популярні і цілковито певні в ділянці.

В нормальних супергетеродинах видно тенденцію до продукції багатолямпових приймачів в люксусовим вивінуванням. Деякі фірми виставили приймачі з небувалою досі на європейському терені кількістю лямп, як напр. 8-ми лямпові супери з усіма новітніми удосконаленнями, збудованими разом з електричними грамофонами.

Під оглядом форм зверхнього виконання приймача, бачимо велику ріжнородність скринь. Видно також великі зусилля конструкторів, щоб надати приймачеві естетичний і практичний вигляд, що гармонізував би з обстановою хати індивідуального покупця.

Технічний поступ, велика ріжнородність типів і цін приймачів, сміливі і вдалі спроби шукання нових технічних розвязань, навіть у дрібницях, — оце враження, які маємо після відвідин багатого відділу радіових приймачів на берлінській виставі.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельґи бельг. 89.53—89.10, Дол. американські 5.31.50 — 5.28.50 Доляри кан. 5.30.50 — 5.27.50, Фльор. гол. 284.90 — 283.20. Франки фр. 24.90 — 24.77, Франки швайцарські 122.80—122.00, Фунти англ. 26.14 — 25.98, Гульд. данц. 100.20 — 99.80, Кор. ч. 16.40—15.60, Кор. дан. 116.64—115.80, Кор. норв. 131.28 — 130.30, Кор. шв. 134.78 — 133.80, Ліри італ. 25.40—24.40, Марки фінл. 11.52—11.30, Марки нім. 110 — 104, Шил. австр. 93—89. Марки нім срібні 127—120.

Акції.

Банк Польський 112, 111, Цукор 30, Вугіль 16.25, 16, Лільпоп 15.25, 16.26, Островець 33 50, Стараховичі 36.75, 37.50 Габербуш 42.

Папери.

4 інвест. 1. ем. 66, 2. ем. 67, 5 конв. 52.50, 6 дол. 78, 4 прем. дол. 49.75, 7 стаб. 51.50.

Збіжжя.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	25.00—23.50
Пшениця зб.	24.25—24.75
Жито I	18.25—18.50
Жито II	18.00—18.25
Ячмінь бр.	22.00—27.00
Ячмінь на пливо	19.25—20.00
Ячмінь паст.	19.00—19.25
Овес I не задощений	15.75—16.00
Овес I а легко задощ.	15.25—15.50
Овес II не задощ.	15.25—15.50
Овес II а легко задощ.	14.50—14.75
Кукурудза краєва	16.00—16.50
Бобик	17.00—17.50
Гречка на пливо	20.75—21.00
Гречка паст.	18.25—18.50
Конопл. сімя	27.50—28.00
Льон синій	10.00—10.50
Ріпак зим.	39.00—41.00
Ріпак літн.	37.00—38.00
Крупи гречані	38.60—39.00
Мука пш. ґат. I. витяг	42.75—43.75
Мука пш. ґат. I А	42.75—43.25
Мука пш. ґат. I Б	41.75—42.25
Мука пш. ґат. I Ц	40.25—40.75
Мука пш. ґат. I Д	38.25—38.75
Мука пш. ґат. II А	37.75—38.25
Мука пш. ґат. II Б	37.25—37.75
Мука пш. ґат. II. Ц	37.00—37.50
Мука пш. ґат. II Д	35.75—36.25
Мука пш. ґат. II Е	33.75—34.25
Мука пш. ґат. II Ф	32.25—32.75
Мука пш. ґат. II Г	29.75—30.25
Мука пш. ґат. III А	24.25—24.75
Мука пш. ґат. III Б	23.25—22.75
Мука пш. паст.	21.25—21.75
Мука пш. разова до 0—95 прц.	32.25—32.75
Мука жит. вит. 0—30 прц.	31.00—31.50
Мука жит. ґат. I. 0—50 прц.	30.00—30.50
Мука жит. ґат. I 0,65 прц.	28.00—28.50
Мука жит. II. 50—65 прц.	22.00—22.50
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	23.00—23.50
Мука житня поса. понад 65%	18.50—19.00
Висівки житні	11.00—11.25

Звідомлення збіжевого ринку Центросоюзу з дня 12. X. 1936.

Ціни за 100 кг. люзом, льоко вагон-стація заладовання:

			льоко ст. заладов.:	
Пшениця зб.	750 гр/л.	5%	25.00—25.50	зол
Жито зб.	694 „	3%	17.50—18.00	„
Ячмінь пашн.	621 „	4%	19.50—20.00	„
Овес л. зад.	444		15.25—15.50	„
Овес не зад.	456		16.25—16.50	„
Гречка		10%	20.00—20.50	„
Кукурудза жовта			16.00—16.50	„
Кукурудза червона			17.50—18.00	„
Конопл. сімя			27.75—28.00	„
Соняшникове сімя			29.00—29.25	„

Всі роди збіжжа і олійних насінь дальше подорожіли. Тенденція сильно звишкова. Подаж мінімальна. Ціни фасолі дальше низькі і не виказують тенденції звишкової. Експорт утруднений з причини пониження вартости заграничних валют.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 12 жовтня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. і без опакування	2.35	зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.40	„
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням две зачет	2.40	„
1 л. молока	0.14	„
1 к. яєць	3.80	„

Тенденція на масло, молоко та на яйця сильна.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 12. X. ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (вл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Курки I. кл., товсті, без остріг, щойно від 1.70 кг. вгору	1.05	зол.
Курята I. кл. біло й жовтоніжки щойно від 0.85 кг. вгору	0.85	„
Качки товщені I. кл. щойно від 1.80 кгр. вгору	1.00	„

Слабших сортів від вище поданих не приймається.

ОПОВІСТКИ.

КОНКУРС

Старшина „Сокола-Батька" розписує цим конкурс на проект ... левої відзнаки.

Проекти слід посилати на адресу Т-ва (Львів, вул. Руська ч. 20) до ... ц. р. включно.

Як першу нагороду визначується ... зол. 20, як другу нагороду зол. ...

За Старшину:
Інж. М. Хроновят, голова.
Е. ..., секретар.

ЛИСТИ під шифрою: „...", „Львовянка", „Коперник" ... просимо відобрати в Адміністрації „Діла".

КУПНО-ПРОДАЖА

АГЕНЦІЯ купна і продажі ... під управою Василя Нагірного ... займає нерухомостями в ріжних місцях Сх. Галичини. Просимо українське громадянство реалізувати гасло „Свій до свого". Львів, вул. Собєського ...

МЕШКАННЯ

СТУДЕНТ прав шукає покою ... при інтелігентній родині ... зол. Зголошення до адмін. „Діла" під „Спокій".

ВИНАЙМУ урядникові покій з окремим входом з утриманням або без, ... го 14.

РІЖНІ

АДВОКАТ шукає старшої, ... канцелярії у Львові до спілки або ... стійного ведення. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Догідні умовини".

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА, фісгармоній ... раштовані продає добрі дешево, ... Гапак, Пілсудського 21. I. ...

НАШЕ МЕШКАННЯ — ваша привабність. Фарбування, декорації кімнат ... Фрайліх, Сикстуська 21.

МАШИНИ писальні з українськими і польськими черенками ... Михальський, Львів, Фредра ...

СТАРУ ҐАРДЕРОБУ мужеську ... на наймодніші бельські матеріали. ТЕЛЕФОН 270-26.

ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.